

ПАМ'ЯТЬ НА ЇЇ ОБЛИЧЧІ

роп-ур виставка в Маямі

5.02.2022 – 28.03.2022, 676 NW 23rd St, Miami, FL 33127

Voloshyn Gallery подовжила роп-ур виставку у Маямі як мирний протест українських художників проти війни в Україні.

“Voloshyn Gallery відкрила поп-ап виставку “Пам'ять на її обличчі” в Маямі ще 5 лютого 2022 року. За три тижні до страшних подій в Україні, коли це здавалося неможливим ні для кого. 24 лютого о 5 ранку Російська Федерація почала атакувати Україну, і розпочала повномасштабну війну проти нашої країни. Щоб підтримати Україну, художників та українське мистецтво у цей надскладний час ми вирішили подовжити роп-ур виставку у Маямі як мирний протест українських художників проти війни в Україні. Це жест єднання індивідуального горя зі спільним, це фіксація фізичного руйнування, колективної тривоги й болі, коли йдеться про події, про які неможливо мовчати, про які має говорити увесь світ”, – Максим та Юля Волошини, ко-фаундери Voloshyn gallery.

Пам'ять на її обличчі - це спроба показати рефлексію митців на історичні події й процеси, взаємодію минулого та теперішнього, і погляд авторів на майбутнє. Художники підіймають у своїх роботах теми національної ідентифікації, руйнування і відродження.

Куратор проєкту - Омар Лопес-Чахуд (незалежний куратор та artistic director ярмарку Untitled.Art). У проєкті беруть участь: Нікіта Кадан, Леся Хоменко, Ніколай Карабінович, Марія Сулименко та Олексій Сай.

«Пам'ять на її обличчі - є особливим поглядом на як минулі так і сучасні історичні події, які формують українську ідентичність. Митці, які беруть участь у цій виставці, використовують візуальну мову, яка поетично зображує їхні власні почуття та досвід. Перетинаючи час та простір їхня творчість сягає ширшої аудиторії, де розділений досвід стає спільним знанням» - додає Омар Лопез-Чахуд (Omar Lopez-Chahoud), незалежний куратор та арт-директор UNTITLED, Art.

В рамках поп-ап виставки Voloshyn Gallery представляє роботи Нікіти Кадана із серії "Зламане древко" та "Стрибок тигра". Назва "Стрибок тигра" - це посилання на філософську концепцію Вальтера Бенджаміна про «стрибок тигра» у минуле у пошуках енергії для актуалізації сучасної політичної боротьби. "Стрибок тигра" - це реконструкція саморобних списів, виготовлених зі звичайних інструментів, які використовували робітники Горлівського машинобудівного заводу під час збройного повстання в 1905 році. Протести робітників були спрямовані проти бельгійського керівника фабрики. Ця історія повстання, з одного боку, пов'язана з роллю європейців у першій модернізації Донбасу. З іншого боку, це історія беззаконня, трудової боротьби та революції в межах Російської імперії. У серії робіт "Зламане древко" автор звертається до авангардистської спадщини (зокрема, до творчості художника Василя Єрмілова) та переосмислює її в сучасній манері. "Зламане древко" складається з залізних щитів, покритих застиглою смолою, та фотографій, надрукованих на шовковій тканині із зображеннями руїн будівель, спричинених бойовими діями на Донбасі.

Леся Хоменко у своїй творчості деконструює наративність образу та перетворює картини на об'єкти. Завдяки інтересові до зіставлення та порівняння історії та міфів, авторка виявляє способи візуальної маніпуляції. Як правило, у своїх роботах Леся Хоменко створює складні

VOLOSHYN GALLERY

висловлювання із сильним критичним потенціалом. В рамках виставки Леся Хоменко представляє роботи на біфлексі, де авторка продовжує працювати над деконструкцією фігуративного зображення й аналізом всіх елементів картини, а також роботи з ранніх серій "Велетні" та "Сородна праця". "Велетні" - це серія широкоформатних картин, на яких звичайні люди - «герої» сучасного світу - зображені з низької лінії горизонту. У своїй практиці художниця звертається до своєї східно-європейської ідентичності, пов'язаної з українською академічною художньою системою. У своїх ранніх роботах Хоменко водночас критикує і переосмислює елементи візуальної мови, що вкорінена в пост-радянській фігуративній школі.

"Сородна праця" - термін Григорія Сковороди, який був філософом-ідеалістом і вважав, що кожна людина має схильність до певного виду праці, і що щастя полягає в тій справі, до якої людина має природні нахили. Леся Хоменко актуалізує сьогодні це поняття і намагається вивести його в поле критичного дискурсу, протиставити його усе ще актуальному сьогодні поняттю відчуженої праці" за Марксом. Фігури робітників вписані у формат полотен таким чином, що картина наче «затісна» для них. Ноги стоять на краю картини, голова втискається в кут. Іноді, голова не влазить взагалі. Такий формальний метод для художниці є метафорою соціальних та економічних умов, в яких сьогодні мусять працювати робітники. Тлом для фігур художниці служить підкладка нижніх кольорів. Такі "євроремонтні" кольори для Лесі є символом ілюзії щастя та добробуту. В поєднанні із "затиснутими" робітниками ці кольори додають драматизму зображенню.

Нові роботи Олексія Сая складаються з портретів олов'яних солдатиків в діловому одязі, через які він досліджує формування класу офісного планктону. Його герої – безликі менеджери, які стають більш людяними і набувають особистісних рис внаслідок старіння і відходу від ідеалів консюмеристського суспільства. Важливо відзначити, що Сай створює підкреслено нейтральну, об'єктивну, репрезентацію реальності офісних робітників у всіх її проявах: художник не має на меті ні критикувати офісний «стиль життя», ні створювати карикатуру на нього. Ще одна робота Олексія Сая із серії «Розбомблені». Це доповнена серія ранніх робіт автора, що являють собою карти, зроблені на інших роботах із серії «Excel-Art». В найгостріші моменти війни на Сході України (2014-2015 рр.) Олексій спостерігав супутникові знімки розбомблених територій на Сході України на google maps. Після чого з болгаркою в руках він «знищував» свої попередні твори, так і з'явилась серія творів «Розбомблені». Художник певен, що жодна доросла людина не може існувати поза політикою, адже вона формує нашу реальність.

Акварельні картини Марії Сулименко з проекту "Скляний світ людей і речей" містять у собі і простоту, і лаконізм, і водночас те, що зачаровує глядачів. Все, що відбувається, нагадує сповільнені або застигли в космосі картинки, і занурюється в атмосферу прозорого сірого повітря. Авторка делікатно і досконало збирає усі деталі, але при цьому глядач зберігає відчуття імпровізації та невимушеності. Персонажі картин Марії виходять зі своєї епохи й розміщені у досить умовно, іноді наївно позначеному середовищі, образи якого відсилають скоріше до підсвідомого ніж до явного. В цій атмосфері абсурдності того, що відбувається є щось навіть вельми екзистенційне.

"Gypsytechno" - це постійна мультимедійна робота Ніколая Карабіновича, яка залучає кадри з ромських свят у балканському регіоні та техно-діджейські сети самого автора. У своїй роботі актор поєднує два явища, які, здавалося б, є абсолютно протилежними, але насправді мають багато спільного – сільський фестиваль та техно-музику. Повна невинність цих відео є фундаментальною в роботі. Це оригінальні відео без жодних редагувань.

VOLOSHYN GALLERY

Поп-ап виставка триватиме з 5 лютого по 28 березня 2022 року.

Партнери виставки: IDArtLab & Adriana Meneses

Максим і Юлія Волошини відкрили **Voloshyn Gallery** у жовтні 2016 року. У 2015 році подружжя Волошиних увійшло до списку Forbes 30 Under 30. Галерея спеціалізується на contemporary art і демонструє широкий спектр різних медіа сучасного мистецтва, проводить персональні та групові виставки. Voloshyn Gallery представляє різноманітну виставкову програму, а також співпрацює з установами, незалежними кураторами. Одним з основних пріоритетів Voloshyn Gallery є участь у передових ярмарках сучасного мистецтва.

Серед міжнародних ярмарків, у яких галерея брала участь протягом останніх двох років: The Armory Show, Vienna Contemporary, Dallas Art Fair, Pulse Art Fair, Nada Miami, Untitled ART та Expo Chicago. Сольна презентація Жанни Кадирової від Voloshyn Gallery отримала нагороду Pulse Prize (2018), також проєкт відзначили куратори Perez Art Museum Miami.

Voloshyn Gallery є членом New Art Dealers Alliance (NADA) з 2020 року.